

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6877 van 29 april 2011
in de zaak A. 199.757/XIV-32.998**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hannelore Bourry
kantoor houdend te 8900 Ieper
Maarschalk Frenchlaan 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 57.737 van 11 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 heeft geen directe werking in het Belgische recht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van

15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 45/4 van de Vreemdelingenwet doch laat na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen schendt. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoeker heeft de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.) niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en kan dit niet voor het eerst doen in de graad van administratieve cassatie. Met zijn uiteenzetting over de vermeende schending van artikel 3 van het E.V.R.M. beoogt de verzoeker in wezen een nieuwe appreciatie van de feiten terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Daargelaten de vraag of de verzoeker zich rechtstreeks op artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming kan beroepen, betwist de verzoeker in zijn derde middel op geen enkele wijze de concrete vaststellingen van het bestreden arrest. Het derde middel kan bijgevolg niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden en is dan ook kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig april tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.